

Inledning Det vänder sig i magen, jag får ingen ro att sitta still.

PAUS

Avhandling Jag vet att jag måste prestera. Det är bara några sekunder som räknas. Det är nu det gäller. Hundratals timmar som leder till detta. Jag har inte marginalen på min sida, jag får bara en chans.

Det är så det känns. Precis innan jag ska tävla i gymnastik, varje gång. När jag tar chansen är hälften redan vunnit.

Nu gäller det bara att prestera.

Det finns bara jag och redskapen, inget annat. Musiken startar och jag är laddad. Jag tar första steget och sedan är det full fart. Detta kan jag! Jag har gjort detta tusen gånger förut.

Samma steg, samma övning, exakt som hemma. Jag har laget bakom mig, tränarna vid min sida.

Nu ska jag bara göra min grej.

Jag flyger genom luften, bryter gravitationen. Ja, jag kan flyga!

Bam! Jag landar.

Jag hör publikens vrål. Jag tog chansen. Jag vågade lyckas. Jag presterade.

Lyckan infinner sig. Nu väntar jag med spänning på resultatet. Det måste gett höga poäng. Men, är vi bäst?

PAUS

Avslutning Det vänder sig i magen, jag får ingen ro att sitta still.

// Tilda Mobärg